

Jiří Lehovec

M Á J v D 35

maketa

předpokládaného scénáře
odvozená a sestavená z materiálu
dochovaného v archivu rež. Jiřího Lehovce:

použito:

původního negativu formátu 9.5mm,

pořadníku promítacího přístroje,

textu básně Máj (nakl. Hyperion 1935) s poznámkami
S. Havránkové - člena recitačního souboru Voice bandu,

článku a kreseb arch. Miroslava Kouřila v časopise
"Acta scénographica" (1965)

a osobních vzpomínek autora

Národní filmový archiv

Praha - 1995

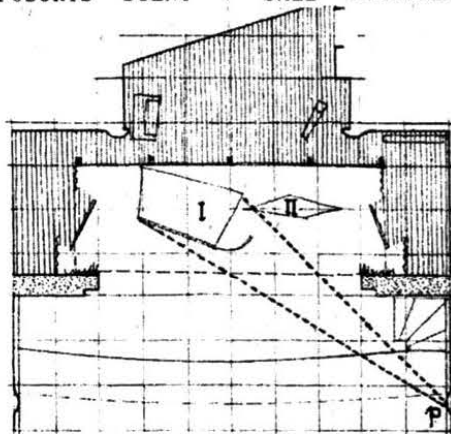
ILUMINACE

Máj v D 35 – maketa

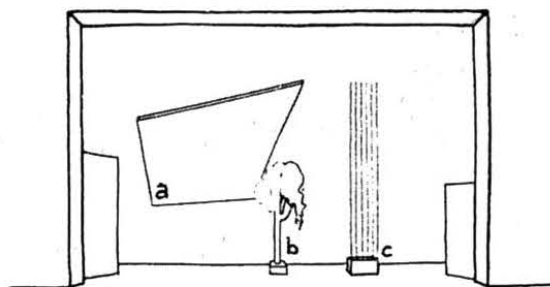
1

Z P Ě V 1

PUDORYS SCÉNY V SÁLE MOZARTEA

poloha I. poloha II. projektor

IDEOVÝ NÁVRH KNR : ZPĚV 1
a/projekční plátno I. - b/stylisovaný
strom z koudle - c/sloup z provazů
pro tanečnici Pexovou

ŽLUTÝ BLANK

I.

Byl pozdní večer / první máj
 Večerní máj - byl lásky čas.
 Hrdliččin zval ku lásce hlas
 Kde borový zaváněl háj.
 O lásce šeptal tichý mech;
 Květoucí strom lhal lásky žel,
 Svou lásku slavík růži pěl,
 Růžinu jevil vonný vzdech.
 Jezero hladké v křovích stinných
 Zvučelo temně tajný bol,
 Břeh je objímal kol a kol;
 A slunce jasná světla jiných
 Bloudila blankytnými pásky,
 Planoucí tam co glázy lásky.
 I světy jich v oblohu skvoucí
 Co ve chrám věčné lásky vzešly;
 Až se - milostí k sobě vroucí
 Změnivše se v jiskry hasnoucí -
 Bloudičjco jmilenci sešly.
 Byl pozdní večer
 první máj
 Krvot
 Ouplné lúny krásná tvář -
 Tak bledě jasná jasně bledá
 Jak milence milenka hledá -
 Ve růžovou vzplanula zář;
 Na vodách obrazy své zřela,
 A sama k sobě láskou mřela.
 Dál blytlil bledý dvorů stín,
 Jenž k sobě šly vždy blíž a blíž,
 Jak v objetíby níž a níž,
 Se vinuly v soumraku klín,
 Až posléz šerem v jedno splynou.
 S nimi se stromy k stromům vinou.
 Nejzář stíní šero hor,
 Tam bítza k boru-k bítze bor.
 Se kloní. Vlna za vlnou
 Potokem spěchá. Vše plnou -
 V čas lásky - láskou, každý rvor.

zapnout
 projektor

ČERNÝ BLANK

9

DÍVČÍ HLAVA

Jarmila
Anna Fischlová

10

ČERNÝ BLANK

12

13

14

HLAVA Jarmily tvář v dlaních

16

ČERNÝ BLANK

konce
Za růžového večera
Pod dubem slícná děva sedí,
Se skály v břehu jezera
Daleko přes jezero hledí.
Redo
To se jí modro k nohám vine,
Dále zeleně zakvítá,
Vždy zeleněji prosvítá,
Až v dálce v bledě jasno splyne.
72
Po širo širé hladině
Umdlý dívka zrak upírá;
Po široširé hladině
Nic mimo promyk hvězd nevírá.
ml
Dívčina krásná, anjel padlý
du
Co Amaranth na jaro svadlý,
V ubledlých lících krásy spěl.
Hodina, jenž jí všecko vzala,
Ta v usta, zraky, čelo její
aly
Přávný žák smutek psala.

Bolek
Tak zašel dnes dvacátý den,
V krajinu tichou kráčí sen.
Poslední požár kvapně hasne,
I nebe, jenž se růžojasné
Nad modrými horami mlhá,
20
On nejde! - již se nevrátí!
Svedenou žel ru zachvátí!
ženy
Hluboký vzdech jí hřádra zdvihá,
Bolestný srdcem bije cit,
A u tajemné vod stonání
Mísí se dýčky pláč a lkání.
V slzích se zhlíží hvězdny svít,
Jenž po lících co jiskry plynou.
Vtěl ty jiskry tváře chladné
Co padající hvězdy hynou;
Kam zapadnou tam květy havadne.

ČERNÝ BLANK

37

TVÁŘ JARMILY
ruce ve vlasech

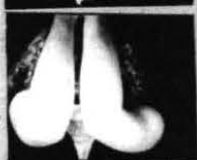
35

84_B

84

TVÁŘ JARMILY
střídavě
sevržené lokty

84_B

84

51

TVÁŘ JARMILY
slza v oku

ČERNÝ BLANK

václav ^{III.} Vizínila se u skály kraje;
Daleko přes ní nahnutá
Větrák bílým šatem vlaje.
Oko má v dálku napnuté.
Teď slzy rychle utírá,
Rukou si zraky zastírá
Upírajíc je v dálné kraje,
Kde jezero se v hory kloní,
Po vlnách jiskra jiskru honí,
Po vodě hvězda s hvězdou hraje.

václav *mije* Jak holoubátko sněhobílé
Pod černým mračnem přelétá,
Lilie vodní zakvívá
Nad temné modro, jak se čile -
Kde jezero se v hory níží -
Po temných vlnách cosi blíží,
Rychle se blíží. Malá chvíle,

o gne *václav* A již co čápa vážný let,
Ne již holoubě či lilie květ,
Bílá se plachta větrem houpá.
Štíhlé se veslo v modru koupá,
A dlouhé pruhy kolem tvoří
Těm zlaté růže, jenž při doubí
Tam na horách po nebi hoří,
Růžovým zlatem čela broubí.
ja Rychlý to člunek! Blíž a blíže!
"To on, to on! Ty péra, kvítí,
Klobouk, oko, jenž pod ním svítí -
Ten pláště!" Jíž člun pod skalou víže.

knoflík Vzhůru po skále lehký krok
Uzoučkou stezkou plavce vede:
Dívce se zardí tváře bledé;
Za dub je skrytý. Vstříc mu běží,
václav Zaplesá, - běží - dlouhý skok -
knoflík Již plavci, již na prsou leží -
ja "Ha! běda mi!" V tom lůny zář
Již známou osvítila tvář;
Hrdzou se krev jí v žilách staví -
ja "Kde Vilém můj?"

20

40

VĚZENĚN : Vilém
(Vladimír Šmeral)
objímá ženské lýtko

21

41

41A

VĚZENĚN : Vilém
zatíná pěst
a klade ji do úst

22

66

23

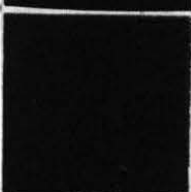

02

ČERNÝ BLANK
krátká pause

24

34

DÍVKA
RUCE VE VLASECH
se zhore

25

68

HLAVA JARMILY
ruce ve vlasech
zepředu

26

51

HLAVA JARMILY
slzící oko

ČERNÝ BLANK

very
„Viz,“ plavec k ní
Tichými slovy šepce, praví:
el „Tam pti jezera vízka ční
„Nad stromů noc; její bílý stín
„Hlubokot stopen v jezera klín;
„Vlak hlouběji ještě u vodu vryt
„Je z mala okénka lampy svit;
„Tam Vilém myšlenkou se baví,
„Že přití den jej žití zbaví.
„On hanu svou, on tvoji vinu
„Se dozvěděl; on svádce tvého
„Vražde, zavraždil otce svého!
„Msta v patách kráčí jeho činu. -
„Hanebně zemře. - Poklid mu dán,
„Až tváře, jenž co růže kvétou,
„Zbledlé nad kolem obdrží stán.
„Až štihlé oudy v kolo vpletou.
„Tak skoná strašný lesů pán! -
„Za hanu jeho, za vinu svou,
„Měj hanu světa, měj kletbu mou!“
ruce *smích*
Obrátí se. - Utichl hlas - *smích*
Po skále slezl za krátký čas,
Při skále člun svůj najde. *smích*
he Ten rychle letí, co čápa let,
Menší a menší, až co lilie květ
Mezi horami po vodě zajde.

ILUMINACE

Máj v D 35 - maketa

6

ŽLUTÝ BLANK

dlouhá pausa

27

voda
negativ

28

23

DÍVKA Jarmila
rozpuštěné vlející
vlasy

všechny Tiché jsou vlny, temný vod klín,
Vše lažárným se pláštěm krylo;
Nad vodou se bílých skví šatů stín,
vše A krajina kolem šepce: „Jarmilo!“
V hlubinách vody! „Jarmilo! Jarmilo!“

muž Je pozdní večer první máj - 1. máj
muž Večerní máj je lásky čas.
Zve k lásky hram hrdliččin hlas:
„Jarmilo! Jarmilo!! Jarmilo!!!“
muž Jarmilo!

29

voda
negativ

VODA

negativ

30

49
30

DÍVKA Jarmila
utopená
plující pod hladin

31

voda
negativ

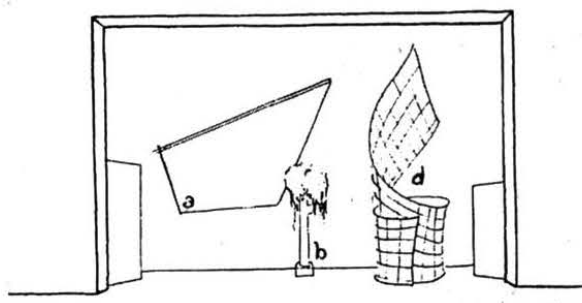
VODA

negativ

ČERNÝ BLANK

dlouhá pausa

Z P Ě V 2

IDEOVÝ NÁVRH KNR : ZPĚV 2
 a/projekční plátno I. - b/stylisovaný
 strom z koudele - d/stočené drátěné
 pletivo (vězení herce Vladimíra Smerala)

32

HLAVA VĚZNĚ

Viléma
Vladimír Šmeral

27

25

HLAVA VILÉMA

obličej ve
chmurných
myšlenkách

24

26

31

ČERNÝ BLANK

*K*leslá hvězda s nebes výše, 3
Mrtvá hvězda sinný svit; 5
Padá v neskončené tise, 4
Padá věčně v věčný byt. 5
Její pláč zní z hrobu všeho, 5
Strašný jakot hrůzný kvíl. 4
Kdy dopadne konce syého? 4
Nikdy t nikde, žádný cíl, 4
Koi bílé věže větry hráji, 5
Při níž si vlnky šepotají, 5
Na bílé zdě stříbrnou zář, 5
Rozlila bílá lány tvát, 5
Však hluboko u věži je temno pouhé;
Neb jasna měsíce světla moc
Uzounkým oknem u sklepení dlouhé
Proletí se změni v pološeru noc.
Sloup, sloupu kolem rameno si podává
Temnotou noční Z věnku větru vání
Přelétá zvrážděných vězňů co lkání,
Vlasami vězně pohrává.
Ten na kamený složen stůl,
Hlavu o ruce opírá;
Polou sedé a kleče pól,
V hloub myšlenek se zabírá.
Po měsíce tváři jak mračna jdou,
Zahalil vězň v ně duši svou;
Myšlenka, myšlenkou umírá.
Hluboká noc! ty rouškou svou
Teď přikrýváš dědinu mou,
„A ona truchlí pro mě! -
„Ze truchlí? - pro mě? - pouhý sen!
„Ta davno neví o mně.
„Sorva že zýtra jasný den
„Nad její lesy vstane,
„Já hanebně jsem odpraven,
„A ona - jak v můj první den -
„Veselé, jasné vzplane.“
Umlknul; po sklepení jen,
Jenž nad sloupy se zdvíhá,
Dál, dál, se hlas rozlívá;
Až - jakby hrůzou přimrazen -
Na konci síně dlouhé -
Usne v temnotě pouhé.

43

62

63

64

43

ČERNÝ BLANK

Krátká pauza

HLAVA VĚZNĚ

Viléma s pohyby
rukou = výřez
drásavého
monologu

Boleta ~~III~~
Hluboké ticho té temnosti
Zpět vábí časy pominulé,
A vězeň ve snách dny mladosti
Zas žije dávno uplynulé.
To zpomnění mladistvých let
Mladistvé sny vábilo zpět;
A vězně oko slzy lilo,
Srdce se v citech potopilo; -
Marná to touha v zašlý svět.

Kde za jezerem hora horu
V západní sdhá kraje,
Tam - zdá se mu - si v temném boru
Posledně dnes co dítko hraje.
Od svého otce v svět vyhnán,
V loupežnickém tam roste zboru.
Později vůdcem spolku zván,
Dovede činy neslychané,
Vlůde jest jméno jeho znané,
Každému: „Strašný lesů pán!“
Až posléz láska k růži svadlé
Největší roznítí pomstu jeho,
A poznav svůdce dívky padlé
Zavraždí otce, neznámého.
Protož jest u vězení dán;
A kolem má být odpraven
Již zítra strašný lesů pán,
Jak první z hor vyvstane den.

Kronika ~~IV~~
Teď na kamenný složen stůl
Hlavu o ruce opírá,
Polou sedě a kleče pál
V hloub myšlenek se zabírá;
Po měsíce tváří jak mračna jdou,
Zahálil vězeň v ně duši svou,
Myšlenka myšlenkou umírá.

Interol
„Sok - otec můj! vrah - jeho syn,
„On svůdce dívky mojí! -
„Neznámý mně. - Strašný můj čin
„Pronesl pomstu dvoji.
„Proč rukou jeho vyvržen
„Stal jsem se hrůzou lesů?
„Či vinu přiklí pomstí den?
„Či vinou kletbu nesu?
„Ne vinou svou! - V života sen
„Byl jsem já snad jen vyváben,
„Bych strestal jeho vinu?
„A jestli že jsem vůlí svou
„Nejednal tak, proč smrti zlou
„Časné i věčné hynu? -
„Časné i věčné? - věčné - čas -“

Kvark
Hrůzou umírá vězně hlas
Obražený od temných stěn;
Hluboké noci němý stín
Daleké kobky zajme klín,
A pamět vězně nový sen.

63

64

66

67

HLAVA VILÉMA

s pěstí vzdoru
u úst

ČERNÝ BLANK

delší zastavení

šiml „Ach - ona, ona! Anjel můj!
„Proč klesla dřív, než jsem ji znal?
„Proč otec můj? - Proč svědce tvůj?
„Má kletba - „Leť hluboký žal
Kvartlet „Umofí slova *Kvapně* vstal;
Noci finčí *řetězů* hřmot,
Kvartlet „A z mala okna vězně zrak
Zalétá ven za hluky vod. -
Ouplný měsíc přikryl mrak,
Než nade temný horní stín
Vychází hvězdy v noci klín;
Kvartlet I po jezeru hvězdný svit,
Co ztracené světlo se mihá.
Zrak vězně ryto jiskry stihá,
A v srdce bolný vodi cit.
šiml „Jak krásná noc! Jak krásný svět!
„Jak světlo - stín se stíhá!
„Ach - zítřka již můj mrtvý hled
„Nic více neuhlídá!
„A jako venku šedý mrak
„Dál - dál se rozestírá:
„Tak - „Sklesl vězeň, sklesl zrak,
šiml „Řetězů finčí hřmot, *šiml* pak
U tichu vše umírá.

šiml Již od hor k horám mraku stín -
šiml Ohromná ptáka perutí dlouhá *šiml*
Daleké noci přikryl klín,
A šírou dálkou tma je pouhá. *šiml*
šiml Slys! za horami sladký hlas
šiml Pronikl nocí temnou, *šiml*
Lesní to trouba v noční čas
Uvádí hudbu jemnou. *šiml*
Vše uspal tento sladký zvuk,
I noční dálka dťmá.
šiml Vězeň zapoměl vlastních muk,
Tak hudba ucho jímá. *šiml*
šiml „Jak milý život sladký hlas
„V krajinu noční vdechne;
„Než zítřejší - ach - mine čas
„Tu ucho mé ach nikdy zas
„Těch zvuků nedoslechnu!“
šiml Zpět sklesne vězeň - řetěz hluk
Kobkou se rozestírá; --
Hluboké ticho. - V hloubi muk
Se opět srdce svírá,
Kvartlet „A dálné trouby sladký zvuk
Co jemný pláč umírá. ---
šiml „Budoucí čas?! - Zejtejší den! -
„Co ptes něj dál, pouhý to sen,
„Či spaní je bez snění?
„Snad spaní je i život ten,
„Jenž žijí teď; a přístí den
„Jen v jiný sen je změnění?
„Či po čem tady roužil jsem,
„A co neměla šírá zem,
„Zítřejší den mi zjeví?
„Kdo ví? - Ach žádný neví! -“

ČERNÝ BLANK

kvartet
A opět mlčí / Tichá noc
Kol kolem vše přikrývá.
Shasla měsíce světlá moc,
I hvězdný svit, a kol a kol
Je pouhé temno, šířý dol
Co hrob daleký zývá.
Umlkl vítr, vody hluk,
Usnul i lhbý trouby zvuk,
A u vězení stní dlouhé
Je mrtvé ticho, temno pouhé.
fin Hluboká noc - temná je noc! -
„Temnější mně nastává -
„Pryč myšlenko!“ *Kvartet*
Myšlenku překonává.

vých Hluboké ticho - Z mokrých stěn
Kapka za kapkou splyne,
A jejich pádu dutý hlas
Dalekou kobkou rozložen,
Jakoby noční mčtil čas,
Zní - hyne - zní a hyne -
Zní - hyne - zní a hyne / zas.

„Jak dlouhá noc - jak dlouhá noc -
„Však delší mně nastává. ---
„Pryč myšlenko!“ - A hrůzy moc
Myšlenku překonává. -
vých Hluboké ticho. - Kapky hlas
Svým pádem opět mčtil čas.

fin „Temnější noc! --- Zde v noční klín
„Ba lůny zář, ba hvězdný kmit
„Se vloudí - - tam - jen pustý stín,
„Tam žádný - žádný - žádný svit,
„Pouhá jen tma přebývá.
„Tam všechno jedno, žádný díl -
„Vše bez konce - tam není chvíl,
„Nemine noc, nevstane den,
„Tam času neubývá. -
„Tam žádný - žádný - žádný cíl -
„Bez konce dál - bez konce jen
„Se na mne věčnost dívá.
„Tam prázdno pouhé - nade mnou,
„A kolem mne i pode mnou
„Pouhé tam prázdno zívá. -
„Bez konce ticho - žádný hlas -
„Bez konce místo - noc - i čas ---
„To smrtelný je mysle sen,
„Tot co se „nic“ nazývá.
„A než se přišť skončí den,
„V to pusté nic jsem uveden. ---“

muži Vězeň i hlas omdlívá.

outlet *fin* A lehounce si vlnky hrají *zme*
Jezerní dálkou pode věží, *hyne*
S ními si vlnky šepotají,
Vězně uspávají se zdají,
Jenž v hlubokých mrákotách leží. *fin*

28

HLAVA VILÉMA

s pochmurnou
tváří - výraz
bezmoci a
zmaru

29

ČERNÝ BLANK

69

VĚZEŇ VILÉM

plačící oči

ČERNÝ BLANK

32

6

ČERNÝ BLANK

STRÁŽCE

(Saša Machov)

vchází se svíci
do vězení

33

7

2

34

79

35

8

STRÁŽCE

dívá se
na spícího vězně
a slzí

36

69

37

74

STRÁŽCE

shází svíci
sklání hlavu
a odchází...

37

75

ČERNÝ BLANK

pausa

*Strážného zbudil strašný hřmot,
Jež řetězů činí padání;
Se světlem vstoupil. Lehký chod
Nezbudil vězně z strašných zdání.
Od sloupu k sloupu lampy svít
Dlouhou zalétá sňit,
Vždy bledší - bledší její kmit,
Až vzadu zmizí její moc,
A pustopustá temná noc
Ostatní díl zastíní.)
Krv. Leč nepohnutý vězně zrak -
Jakby jej ještě halil mrak -
Zdá se, že nic nezírá;*

m. Ač strážce lampy rudá zát
Ubledlou mu polila tvář,
A tma již prchla čirá.)
Krv. On na kamený složen stůl
Hlavu o ruce opírá,
Polou sedě a kleče pól
Znovu v mdlóbách umírá;
A jeví hlasu šepot mdlý,
Že trapnýt jeho sen i zlý.

Krv. „Duch můj - duch můj - a duše má!“
Krv. Tak slova mu jednotlivá
Ze sevřených ust plynou,
Než však dostihne ucho hlas,
Tu slova strašná ničím zas -
Jakž byla vyšla - hynou.

m. Přistoupí strážce a lampy zát
Před samou vězně vstoupí tvář,
Obličej vězně - strašný zjev -
Oko spočívá nehnuté
Jak v neskončenost napnuté,
Po tváři slzy a pot a krev;)
Krv. V ustech spí šepot - tichý zpěv.

v. Tu k ustům vězně ucho své
Přiklonil strážce bázlivě;)
Krv. A jakby lehký větřík vál,
Vězeň svou pověst šepce dál.

v. A strážný vzdy se níž a níž
Ku vězni kloní - blíž a blíž,

Kr. Až ucho s usty vězně spojí.
Ten šepce tise - tise a tise,
v. Až zmilkne - jakby pevně spal.

Mach. Leč strážný nepohnuté stojí,
Po tváři se mu slzy rojí,
Ve srdci jeho strašný žal -
Dlouho tak stojí přimrazen,
Až sebrav sílu kvapně vstal,
A rychlým krokem spěchá ven.
On sice - dokud ještě žil -
Co slyšel nikdy nezjevil,
Něž na vždy bledé jeho lice
Neusmály se nikdy více.

Za strážným opět temný stín
Zahalil dlouhé síně klín;

33

VĚZEŇ VILÉM
plačící oči

35

ČERNÝ BLANK
pauza 30 min

Hlubokou nocí kapky hlas
Svým pádem opět mětil čas.

4x
ani byne

Kv. A vězeň na kamený stůl
Složený - klečí - sedí půl.
Obličej jeho - strašný zjev -
Oko spočívá nehnuté,
Jak v neskončenost napnuté,
Po tváři slzy - pot - a krev.

2x
byne

musí
4x 7m

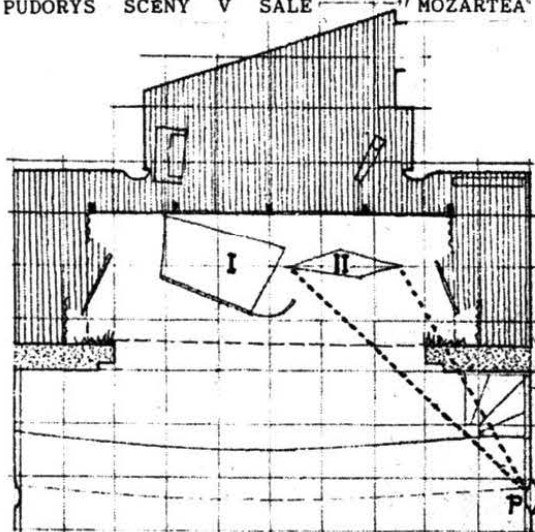
Ally
tempo
A ustavičné kapky hlas
Svým pádem dále mětil čas.
A kapky - vod i větrů zpěv
Věžňovi blízky hlásá skon,
Jenž myšlenkami omdlívá.
Z dálky se sova ozývá,
A nad ním půlnoc bije zvon.

2x musí
12m 10m
nastupuje
4x
1.2.14

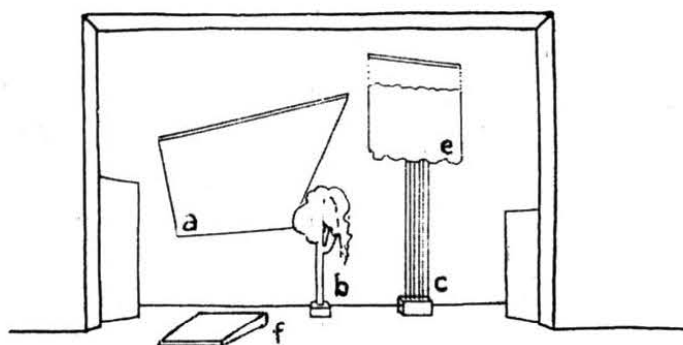
30 minut

I N T E R M E Z Z O I

PŮDORYS SCÉNY V SÁLE „MOZARTEA“

poloha I. poloha II. projektor

IDEOVÝ NÁVRH KNR : INTERMEZZO 1
bez filmu (stínohra)
e/projekční plátno II. - f/vlevo šikma,
praktikábl, pro herce Emila Bolka

ŽLUTÝ BLANK

Belch V rozlehlých rovinách spí bledé lůny svit,
Kolem hor temno je, v jezeru hvězdný kmit,
Nad jezerem pahorek stojí.
Na něm se sloup, s tím kolo zdvíhá,
Nad tím se bílá lebka mihá,
Kol kola duchů dav se rojí;
Hrůzných to postav zbor se stihá. *Belch*

Zbor duchů.

miki „V půlnočních ticho je dobách;
„Světýlka bloudí po hrobách,
„A jejich modrá mrtvá zář
„Svítil v dnes pohřbeného tvář,
1.11.12 „Jenž na stráž - co druží spí -
„O vlastní křížek opřený,
„Poslední z pohřbených zde dří.
„V Zenithu stojí šedý mrak,
„A na něm měsíc složený
„V zřhaný mrtvý strážce zrak,
„I v pootevřené huby
„Přeskřípené svítí zuby.“

Jeden hlas.

Belch „Teď pravý čas! - připravte stán -
„Neb zítřka strašný lesů pán
„Mezi nás bude uveden.“

Zbor duchů. (sundavaje lebku)

peru „Z mrtvého kraje vystup ven,
„Nabudiž život - přijmi hlas,
„Buď mezi námi - vítěj nám.
„Dlouho jsi tady bydlil sám,
„Jiný tvé místo zajme zas.“

Lebka (mezi nimi kolem se točíc.)

Belch „Jaké to oudů toužení,
„Chťi opět býti jedno jen.

Belch „Jaké to strašné hemžení,
„Můj nový sen. - Můj nový sen! -“

Jeden hlas.

Belch „Připraven jesti jeho stán.
„Až zítřka půlnoc nastane,
„Vichr nás opět přivane,
„Pak mu buď slavný pohřeb dán.“

Zbor duchů.

Belch „Připraven jesti jeho stán.
„Až zítřka půlnoc nastane,
„Vichr nás opět přivane,
„Pak mu buď slavný pohřeb dán.“ *na 12*

Jeden hlas.

miki „Rozlehlým polem let můj hlas;
Buroš „Pohřeb v půlnoční bude čas!
„Co k pohřbu dá každý mi zjev!“

Čekan s kolem.

Belch „Mrtvému rakví budu já.“

Žáby a bažiny.

Belch „My odbudem pohřební zpěv.“

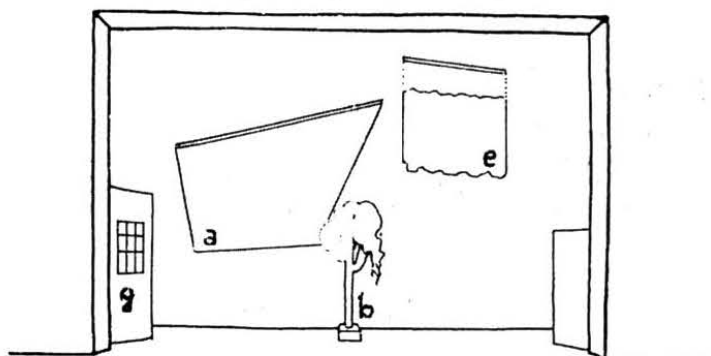

ŽLUTÝ BLANK

zastavený
projektor

Vichr po jezern.
h. sh. „Pohřební hudbu vichr má.“
Město v Zepředu.
K. V. „Já bílý ptáček k tomu dám.“
Mlha po borách.
J. h. „Já truchloroušky obstarám.“
Noc.
m. i. „Já černá roucha doručím.“
Hory v kolo krajiny.
Z. „Roucha i roušky dejte nám.“
Padající rosa.
m. „A já vám slzy zapůjčím.“
Suchopar.
j. a. „Pak já rozduji vonný dým.“ *negof.*
Zapadající mráčka.
m. i. „Já rakev deštěm pokropím.“
Padající květ.
j. a. b. „Já k tomu věnce uviji.“
Lehké větry.
m. i. „My na rakev je donesem.“
Svatohánské mušky.
Z. „My drobné svíce poneseš.“
Bouře z hluboka.
m. „Já zvonů dutý zbudím hlas.“
Krtek pod zemí.
k. b. „Já zatím hrob mu vyryji.“
Čas. 16
r. s. „Náhrobkem já ho přikryji.“
Přes měsíc letící hejno nočních ptactva.
3. s. „My na pohřební přijdem kvas.“
Jeden blas.
h. i. b. „Slavný mu pohřeb připraven.
A. d. i. „Uhledlý město umírá,
„Jitřena brány otvírá,
„Již je den! již je den!“
Zpr. duchů.
Z. „Již je den! již je den!“
(zmrzl.)

Z P Ě V 3

IDEOVÝ NÁVRH KNR : ZPĚV 3
 e/projekční plátno II. - g/vlevo zamří
 žované okno pro stínohru rukou

zastavený
projektor

W. S. Nad temné hory různý den
Vyvstav májový budi dol,
Nač lesy ještě kol a kol -
Léhká co mlha - bloudí sen. *W. S.*
W. S. Ledové páry z lesů temných
V rážové nebe vstoupají,
I nad jezerem barev jemných
Modré se mlhy houpají;
A v břehu jeho - v stínu hory -
I štrým dolem - dál a dál -
Za lesy - všude bílé dvory
Se skvějí; až - co mocný král,
Ohromný jako noci stín
V rážový strmé nebes klín -
Nejzáz vrchů nejvyšší stál.

Ledva že však nad modré temno hor
Brunatné slunce rudé zasvitnulo,
Tu náhle ze sna všecko procitnulo, 1

12 May 45

A vesel plesá vešken živý tvor.
V jezeru zeleném bílý je ptáků zbor,
A lehkých člunků běh i rychlé veslování
Modravé stíny vln v rudé pruby roznání.
Na břehu jezera borový šumí háj, ^{je máj}
Z něj drozdů slavný žal m i jiných ptáků zpěv
Mísí se u hlasy dolem bloudících děv;
Veškeren živý tvor mladistvý slavi máj, ^{je máj}
A větru ranho - co zpěvu - libo vání
Tam v doleu zeleném roznáší bílý květ,
Tam fidi nad lesy divokých husí let,
Tam zase po borách mladistvé stromky sklání. ^{1. máj}
Lét vjíev jediný tu krásu jitra zkali.
Kde v síře jezero uzounký ostrov sahá,
Z nějž města malého i bílé věže stín
Hlubokot stopený v zelený vody klín,
Náramný křik a hřmot mladým se jitem
zmahá.

A valný zástup se z bran mala města valí. *trav*
 Zdaleka spěchá lid - vzdy větší zástup ten -
 Vzdy větší - větší jest - vzdy *roze* tento pluk;
 Nesmírné množství již - Vzdy větší jeho hluk.
 Nešťastný zločinec má být vyveden.

14. Teď z malá města bran vojenský pluk vychází,
Povolným krokem on zločince doprovází,
Jenž v středu jeho jde jak jindy ozdoben.

4r. Utrichl množství hluk - ^{řev}léc znovu počne zas,
2. A mnohý v hluku tom vznikne silný hlas:

3. To on, to on, Ty pera, kviti,

„Klobouk, oko, jenž pod ním svítí!“

2. Ten jeho plášť, to on, to on! To strašný
lesů pán! a

Tak lidem ode všech voláno bylo strán; a
 A větší vzdy byl hluk z bouřných jako vod
 Čím blíže zločince zdlobavý vedl chod. a
 Kolem něj zástup jde co nebem černý mrak, a
 Z něho - čo blesku svit - v slunci se

alb. Volně jde nešťastný - upřený v zemi zrak.
m. Z městečka zvonku hlas. Množství se modlí zaň.

Kor Na břehu jezera malý pahorek stojí,
Na něm se dlouhý kůl, na kůlu kolo zdvihá.
Blíž srnčí kolmy vrch, na vrchu vrchol dvoji,
Na vyšším vrcholi bílá se kaple mihá.
U volném průvodu ku kapli přišel zbor;
Všichni teď ustoupí - zločinec stojí sám.

ŽLUTÝ BLANK

zastavený
projektor
bez obrazu

19

Posledně vyveden v přírody slavný chrám,
By ještě popatřil do lůna temných hor,
Kde druhdy veselý dětinství travil věk;
By ještě jedenkrát v růžový nebe klín
Na horu vyveden před bílé kaple stín,
Nebe i světů všech pánovi svůj vzdal vděk.
Umlknul veškeren hluk, nehnutý stojí lid,
A srdce každého zajímá vážný cit.
V soucitu s nešťastným v hlubokém smutku plál
Stříci lidu zrakobrácen v hory výš,
Kde nyní zločinec, v přírody pastě Hš,
Před Bohem pokorěn v modlitbě tiché stál.
Je máj?
Vylého slunce rudá zát
Zločince bledou barví tvář,
A slzy s oka stírá,
Jenž smutné v dálku zírá.
Hluboko pod ním krásný dol,
Temné jej hory broubí kol,
Lesů věnec objímá.
Jasně jezero dřímá
U středu květoucího dolu. *je máj*
Nejbliž se modro k běhu vině,

Dále zeleně zakvítá,
Vzdy zeleněji prosvítá,
Až posléz v bledé jasno splyne.
Bílé dvory u velkém kolu
Sem tam jezera broubí bñh. *je máj*
V jezeru bílých ptáků zbor,
A malých člunků rychlý bñh,
Až kde jezero v temno hor
V modré se dále níží.

Lodky i bílé v běhu dvory -
Věž - město - bílých ptáků rod -
Pahorky v kolo - temné hory -
Vše stopeno ve lůno vod,
Jak v zrcadle se zhlíží. *je máj*

Tam v modré dále skály lom
Květoucí běh jezera tíží,
Na skále rozlehlý je strom -
Starý to dub - tam - onen čas,
Kde k lásce zval hrdliččin hlas,
Nikdy se neptíblíž. *je máj*
Nejbliže pahorek se zdvíhá,
Na něm se kůl a kolo míhá,
Po hoře - na níž stojí - háj

Mladistvý hučí - smutný stesk -
Nad širým dolem slunce lesk,
A ranní rosa ¹⁰² jitřní máj.

102 To vše zločinec ještě jednou zřel,
To vše, jež nyní opustiti měl,
A hluboký srdce mu žel uchvátí;
Hluboce vzdechne - slza slzu stíhá -
Ještě jednou - posledně - vše probíhá,
Pak slzavý v nebe svůj zrak obrátí.
Po modrém blankytu bělavé páry hynou,
102 Lehounký věttík s ním hraje;
A vysoko - v daleké kraje

Bílé obláčky dálným nebem plynou,
A smutný vězeň takto mluví k ním;
Vy, jenž dalekosáhlým během svým,
„Co ramenem tajemným zemi objímáte,
„Vy hvězdy rozplynuté, stíny modra nebe,
„Vy truchlenci, jenž rozsmutnivše sebe,
„V tiché se slzy celí rozplýváte,
„Vás já jsem posly volil mezi všemi.
„Kudy plynete u dlouhém dálném běhu,
„I tam, kde svého naleznete běhu,
„Tam na své pouti pozdravíte zemi.

38

ČERNÝ BLANK
krátká pausa

39

70

RUCE
taneční pohyby

ČERNÝ BLANK
krátká pausa

71

RUCE
taneční pohyby

ČERNÝ BLANK
krátká pausa

40

94

RUCE
taneční pohyby

ČERNÝ BLANK
krátká pausa

41

95

RUCE
taneční pohyby

ČERNÝ BLANK

„Ach zemi krásnou, zemi milovanou,
„Kolébku mou i hrob můj, matku mou,
„Vlast jedinou i v dědictví mi danou,
„Šírou tu zemi, zemi jedinou! -
„A až běh váš onu skálu uhlídá,
„Kde v břehu jezera - tam dívku uplakanou -“

1. Umkl již, slza s slzou se stídá. 1
1. Teď s výše hory s věznem kráčí pluk
Šírou stezkou v středu mlada borku,
Doleji - dole - již jsou na pahorku -
1. 3. Alzovou křičí křik mnozství hluk.
Přichystán již poprave s mečem stojí. 4
Jedenkrát ještě vězeň zdvihl zrak, 4
Pohlédl vokolím povzdech 4 pak
Spustiv jej zas k blízké se smrti stroj. 4
Obnažil vězeň křik obnažil nádra bílé - 2
Poklekl k zemi, kat odstoupil, strašná chvíle - 4
Pak blyskne meč, kat rychlý stoupne krok, 2
V kolo me meč, zločinci blyskne v týle, 4
Upadla hlava, 2 skok 4 - ještě jeden skok - 4
I tělo ostatní ku zemi, teď se sklání. 4
Ach v zemi krásnou, zemi milovanou,
V kolébku svou i hrob svůj, matku svou,
V vlast jedinou i v dědictví mu danou,

V šírou tu zemi, zemi jedinou,
V matku svou, v matku svou, krev syna
teče po ní.

1. 6. Po oudu lámán oud, až celé vězné tělo
U kolo vpleteno nad kulem v kole pnělo,
I hlava nad kolem svůj obdržela strán;
Tak skončil života dny strašný lesť pán;
Na mrtvé tváři mu poslední dřímá sen.
Na něj se dívají - po celý dlouhý den
Nesmírné mnozství v kol mala pahorku stálo;
Teprv až k západu schýlivší slunce běh
Veselo v mrtvý zrak státě hlavy se smálo,
Utíchl jezera šírý - večerní břeh.

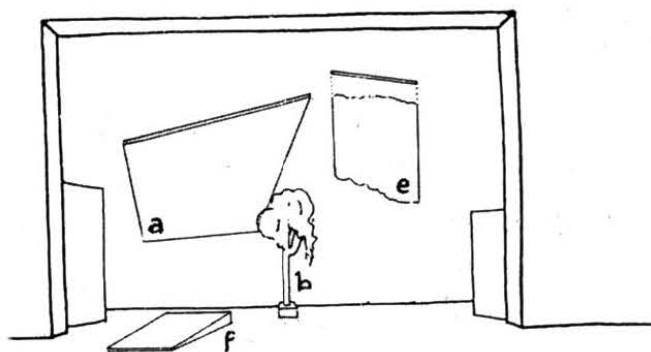
Nad dálkou temných hor poslední požár plál,
V hluboké ticho měsíce vzešla zář,
Stříbřící hlavy té ubledlou mrtvou tvář,
I tichý pahorek, jenž v břehu vody stál.
Města jsou vzdálena co bílý v modru mrak,
Přes něj kraj daleký nesl se mrtvý zrak,
V kraj, kde co dítě on - O krásný - krásný věk!

Kraj Daleko zanesl věk onen časů vztek,
Dalekoť jeho sen, umrlý jako stín,

Kr. Obraz co bílých míst u vody stopen klin,
Takť jako zemělých myšlenka poslední,
Tak jako jméno jich, pradávných bojů hluk,
Dávná severní zář, vyhaslé světlo s ní,
Zbortěné harfy tón, ztrhané strůny zvuk,
Zašlého věku děj, umřelé hvězdy svit,
Zašlé bludice pouť, mrtvé milenky cit,
Zapomenutý hrob, věčnosti skleslý byt,
Vyhasla ohně kouť, slitého zvonu hlas,
To jesti zemělých krásný dětský čas.

1. Je pozdní večer 2. druhý máj -
1. 2. Večerní máj - je lásky čas,
Hrdliččin zve ku lásce hlas -
2. 1. Viléme! Viléme!! Viléme!!!

I N T E R M E Z Z O I I

IDEOVÝ NÁVRH KNR : INTERMEZZO 2
 e/projekční plocha II. - b/stylizovaný
 strom z koudele - f/vlevo šikma, pro ta
 nec A. Fischlové s lebkou

ŽLUTÝ BLANK

zastavený
projektor

Stojí hory proti sobě.
Z jedné k druhé mrak přepnutý
Je, co temný strop klenutý,
Jednu k druhé pevně víže.
Ouvalem tím v pozdní době
Ticho, temno jako v hrobě.
Za horami, kde pod mrakem
Ve vzdáli se rozstupují -
V temné dálce, něco níže
Kolmé skály k sobě blíže
Než hory, se sestupují,
Tak že sinným pod oblakem
Skály ouzkou bránu tvoří.
Za tou v dálce pode mrakem
Temnorudý požár hoří,
Dlouhý pruh v plamené záti
Západní rozvinut stranou,
Po jehožto rudé tváři
Noční pracvo kola vedší,
Jakoby plamenou branou
Nyní v dálku zalétalo.
Hasnul požár - bledší - bledší,
Až se širšíre nebe

no 2 *pan náš*
Noční rosou rozplakalo,
Rozsmutnivši zem i sebe.
V hlubokém ouvalu klínu,
Ve stovkách dubů stínu,
Zbor u velkém kole sedí.
Zahalení v pláště bílé,
Jsou to druzi noční chvíle.
Každý před se v zemi hledí
Beze slova, bez pohnutí,
Jakby kvapnou hrázou jmutí
V sochy byli proměnění.
Večerních co krajín pění,
Tichý šepot - tiché lkání -
Nepohnutým kolem plynul,
Tichý šepot bez přestání:
„Vádce zhyнул! - vádce zhyнул! -“

2

V korouči jak vítr skučí,
Nepohnutým kolem zvučí:
„Vádce zhyнул! - vádce zhyнул! -“
Jako lisů šepotání
Pode skálou při ozvěně,
Znělo kolem bez přestání,
Jednozvučné neproměně:
„Vádce zhyнул! - vádce zhyнул! -“

Zachvěly se lesy dálné,
Ozvaly se nátky valné:
„Pán náš zhyнул! - zhyнул!! - zhyнул!!! -“

no 2

ČERNÝ BLANK

spustit
projektor

LEBKA

v otáčivém
pohybu

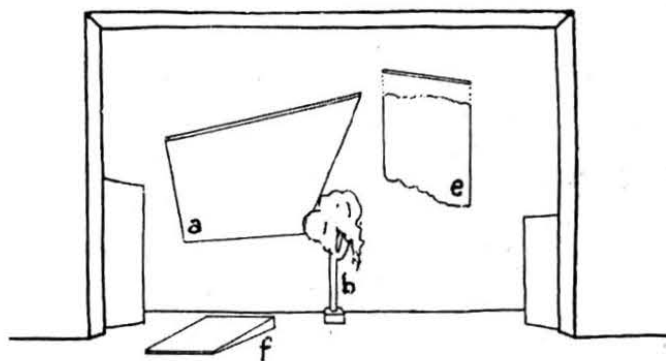
83

ŽLUTÝ BLANK

dlouhá pauza

Z P Ě V 4

IDEOVÝ NAVRH KNR : ZPEV 4
 e/projekční plocha II. - b/strom z kou
 dele jako poutník - f/místo tanečnice
 šikma pro Vladimíra Šmerala

42

ŽLUTÝ BLANK
dlouhá pauza

43

ŽLUTÝ BLANK
dlouhá pauza

44

MRAKY

44

81
83

LEBKA
v otáčivém pohybu

45

24 POUTNÍK : vzpomíná
(Vladimír Šmeral)
sklání hlavu

46

26

47

83

LEBKA
v otáčivém pohybu

48

VODA
negativ

ŽLUTÝ BLANK
dlouhá pauza

Krásný máj uplynul, pohynul jarní květ,
A léto vzplanulo; - pak letní přešel čas,
Podzim i zima též - i jaro vzešlo zas;
Až mnohá leta již přenesl časů let.

Byl asi sedmý rok, poslední v roce den;
Hluboká na něj noc. - S půlnocí nový rok
Právě se počínal. V válečí pevný sen,
Jen blíže jezera slyšeti koně krok.
Mého to koně krok. - K městu jsem nocí jel;
A přišel k pahorku, na němž byl tichý stán
Dávno již obdržel pěsterašný lesů pán,
Poprvé Viléma bledou jsem lebku ztel.
Pálnoční krajinou, kam oko jen dosáhlo,
Po dole, po horách, lesy, jezerem, polem,
Co přikrov daleký aněhu se bělmo táhlo,
Co přikrov rozstřený - nad lebkou i nad kolem.
V hlubokých mrákotách bledý se měsíc ploužil,
Časem zněl sovy plác, ba větru smutné chvění,

A větrem na kole kostlivce rachocení,
Že strach i nádra má i mého koně oužil.
A tam, kde města stín, v cvál poletěl jsem
s koněm,

I po kostlivci jsem hned druhý den se tázal;
Starý mi hospodský ku pahorku ukázal,
A - již jsem dříve psal - smutnou dal zprávu o něm.

Pak opět žití běh v širý mě vedl svět,
Mnohý mě bouřný vír v hluboký smutek
zchvátíl;

Léč smutná zpráva ta vždy vábila mě zpět,
Až s mladým jarem jsem ku pahorku se vrátil.
S západem slunce jsem tam na pahorku seděl,
Nade mnou kolo - kůl - kostlivec - lebka bledá;
Smutným jsem okem v dál krajiny jarní hleděl,
Až tam kde po horách mlha plynula tedá.

ŽLUTÝ BLANKzastavený
projektor

Byl opět večer - první máj -
Večerní máj - byl lásky čas;
Hrdliččin zval ku lásce hlas,
Kde borový zaváňel háj.
O lásce šepal tichý mech,
Květuící strom lhal lásky žel,

Svou lásku slavík růží pěl,
Růžinu jevil vonný vzdech.

Jezero hladké v křovích stinných

Zvučelo temně tajný bol,
Dítě je objímal kol a kol,

Co sestru brat ve hrách dětinných.

A kolem lebký pozdní zář
Se vložila, co věnec z růží;

Kostlivou bílou barví tvář,
I s pod bradu svíslou jtkůžl.

Vitr si durou lebkou hrál,
Jakby se mrtvý z hloubi smál.

Sem tam poletal dlouhý vlas,
Ježž bílé lebce nechal čas.

A rosné kapky spod se rděly,
Jakoby lebký zraky duré,

Večerní krásou máje hnuré,
Se v žalupných elzách skvěly.

Tak seděl jsem, až vzešla lůny zář

Imou i lebký té bledší činila tvář,

A - jako ptkrova - bělost její rozsáhla

Po dole - po lesích - po horách v dál se táhla.

Časem se zdaleka žezhulčino volání

Jesté v dol rozléhá, časem již sova stůně;

Z věkálních dvorů zní paš výtí i štěkání.

V kol suchoparem je koření líbá vůně,

Pahorkem panny jsou slzyčky zkvětající.

Tajemné světlo jest v jezera dálmém lůně;

A motky svítivé - co hvězdy létající -

Kul kola blysknavé u lže si kola vedou.

Časem si některá zasedá v lebkou bledou

V hrzku zas odletí co slza padající.

I v smutném zraku mém dvě vtěle slzy stály,

Co jiskry v jezeru, po mě si tváří hrály;

Neb můj též krásný věk, dětinství mého věk

Daleko odnesl divoký čas vztek.

Daleko jeho sen, umřlý jako stín,

Ohráz co bílých měst u vody stopen klín,

Takť jako zemřelých myšlenka poslední,

Tak jako jméno jich, pradávných bojů hluk,

Dívna severní zář, vyhašlé světlo s ní,

Zborštěné harfy tón, zruhané strůny zvuk,

Zašlého věku děj, umřelé hvězdy svit,

Zašlé bludice pouť, mrtvé milenky cit,

Zapomenutý hrob, věčnosti skleslý byt,

Vyhasla ohně kouť, slitého zvonu hlas,

Mrtvé lahutě zpěv, ztracený lidstva ráj.

To dětinský můj věk.

Nynější ale čas

Jinošství mého - je, co tato báseň, máj.

Večerní jako máj ve lůně pustých skal;

Na tváři lehký smích, hluboký v srdci žal.

Viděl poutníka, an dlouhou lučinou

Spěchá ku cíli, než červánky pohynou?

Tohoto poutníka již zrak neužít tvůj,

Jak zajde za onou v otzoru skalinou,

Nikdy - ach, nikdy! To budoucí život můj.

Kdo srdci takému utěchy jaké dá?

Bez konce láska je! - Zklamáná láska má!

Je pozdní večer - první máj -

Večerní máj - je lásky čas;

Hrdliččin zve ku lásce hlas;

„Hynku! - Viléme!! - Jarnílo!!!“

vypnout projektor

K O N E C

Částec. 8. 8. 1935 film. zobrazení při div. představení

Burda - Michal: Měje, (1935)

I. scén. div.

žlutý blank

1. mraky — celk.
2. hlava dívky z profilu — polodělat.
3. ruce v vlasech z profilu — polodělat.
4. oko s spoustou světla — dělat
5. mraky — celk.
6. oko mrka — dělat
7. roční negativ — polodělat.
8. ústa — dělat
9. mraky — celk.
10. oko — dělat
11. mraky — celk.
12. ústa s křivkou — dělat.
13. ruce dívky s vlasy a prof. — dělat
14. ruce v vlasech s prof. — polodělat.

blank.

15. ruce v vlasech s prof. —
16. ruce v vlasech " — dělat
17. ruce " v ústě — polodělat.

blank.

18. ruce " v vlasech —
19. hlava se sklenicí na nosu — dělat

černý blank.

20. ruce s vlasy rukou do tyčky — polodělat.
21. ruce " " " — dělat
22. ruce s vlasy rukou s vlasy — polodělat.
23. ruce s vlasy rukou s vlasy — dělat

černý blank.

24. dívka ruce v vlasech — dělat
25. oko — dělat
26. dívka ruce v vlasech — dělat.

blank.

I sc'ne d'v.

Blank.

sh. 21

27. voda negativ	polacelat
28. d'vka p'ra skla s k'rami rodu -	polacelat
29. voda negativ	polacelat
30. d'vka s plajidim pl'az	polacelat.
31. voda negativ	polacelat

Zluby' blank.

sh. 35.

32. st'ice p'ichdi'	polacelat.
33. st'ice ex'p'ozice'	celat
34. st'ice p' s'it'az	polacelat
35. st'ice z'k'v'it' s'it'az	polacelat.
36. st'ice ~~celat~~ p'ac'it'az o'ci'	celat
37. st'ice p'omalu o'cl'ad'it'	polacelat

Zluby' blank.

Nimround p'raj'at

II p'otol'az

sh. 38.

38. p' p'omalu p'ace	polacelat
Zluby' blank	
39. p'omalu p'ace	polacelat.
Zluby' blank	
40. p' p'omalu p'ace	polacelat.
Zluby' blank.	
41. p' p'omalu p'ace	polacelat.

~~Zluby' blank.~~

Zluby' blank (K'ot'ly)'s

Zluby' blank.

42. l'abka	polacelat

Zluby' blank.

43. m'at'az	celat
44. l'abka	polacelat
45. z'at'h'az' o'cl'az v'eme	polacelat.
46. p'omalu p'omalu o'cl'az	polacelat.
47. l'abka	polacelat
48. voda negativ	polacelat

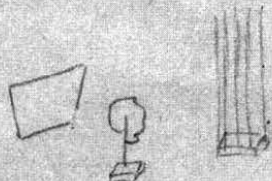
Zluby' blank.

P'omalu p'ace

n'vrat do

I p'omalu

I zhr.

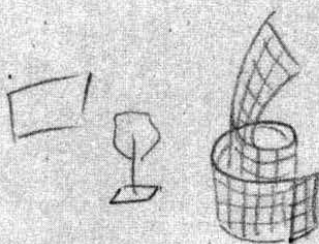
obraz bérné

Krajinná malba - krásná krajina
záměta se jímá cívka a touha
plavce křivěti nebela opáma
záměta stěže do jímá.

inscenace - scéna se křivěti jímá

film - jímá. 1-31

II zhr

obraz bérné

Krajinná malba - krajina s
hádající křivěti
nežná se stěže
do křivěti jímá
jímá se stěže
dvořák jímá
nežná se stěže a stěže
leží na a křivěti jímá
nežná se stěže
stěže se stěže jímá.

inscenace - nežná se stěže - křivěti jímá
možná stěže. křivěti jímá

film - jímá. 32-37 (?)

I inscenace

nějaká scéna

obraz bérné:

možná krajina
stěže křivěti, křivěti jímá
stěže křivěti jímá?

možná křivěti křivěti jímá
stěže křivěti jímá

inscenace - se stěže jímá

leží na stěže se stěže jímá
Emit Bérné jímá křivěti jímá
film - jímá (?)

ILUMINACE

Máj v D 35 - maketa

III. zpráva

montáž bloků II

obrázky

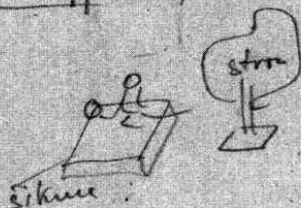
Krajinná malba - pyramida, stromy, lidé
pohybující se, ležící, stojící -
voda, potoky - afektové zjevy -

inscenace: dvě 4 postavy, zjevně napro-
stě - stromy, lidé pohybující se

film: 38 - 41 projektor II pohled.

úprava

III. inscenace

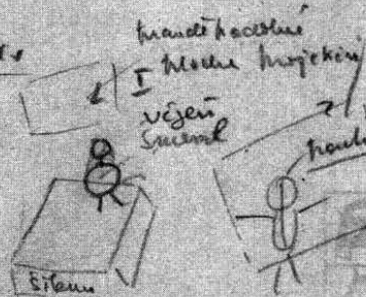
projektor II obrazy

duchovní křeslo pohyblivé

inscenace: na scéně pohyblivý projektor
scénická (Fischelová) s lebkou.

film: č. 42 - projektor II pohled.

IV. zpráva

montáž bloků
I bloky projektor
včetně
scény

montáž bloků

obrázky

Krajinná malba - pyramida, stromy, lidé
pohybující se, ležící, stojící -
voda, potoky - afektové zjevy -
inscenace: dvě 4 postavy, zjevně napro-
stě - stromy, lidé pohybující se

inscenace: na scéně pohyblivý projektor
scénická (Fischelová) s lebkou.
(ještě 15 minut pohyblivý a režie)
je možná

film 43 - 48

projektor pohled I.

20

1. Scénová film. záberní ^{a' osnova} pro div. inscenaci: Maje dubna 1935

Elity' blank

průběh
v 1. půlce
průběh
v 2. půlce

1. C. mraky letní
2. PD. dívka - lilova (z prof. ta) (Fischerová)
3. PD. dívka puce ne slane (z enf. gen)
4. D dívka - šk (spodní oměleni)
5. C mráz
6. VD dívka oči v ruce v půlce
7. ?C rodni liladine - negativ (negativ)
8. VD dívka - ríže
9. C mráz
10. VD dívka - šk
11. C mráz
12. VD dívka - dívka (septajici)
13. D dívka - puce ne slane (z prof. ta)
14. PD dívka puce ne slane (půlce)

Elity' blank

W. VICEK

7d

2.

ke sh. 18.

15. dívka-muča ne slouží
16. D dívka-muča ne slouží
17. PD dívka-muča ne slouží

černý blank

18. - dívka-muča ne slouží

19. D dívka (či) se slouží
do zadu, až po oči

černý blank - pauza

ke sh. 20.

20. PD vězení-gatini muža
do tisku to fythe

21. D vězení-gatini muža
do fythe tisku

22. PD vězení-gatini muža
k bymu pohlaví

23. D vězení - hest v tisku

černý blank - pauza

24. D dívka-muča ne slouží.

25. VD dívka - dš

26. D dívka-muča ne slouží

černý blank

- ku sh. 24.
- 27. PD vodní filadelfie a pyžma - negativ
  - 28. PD divočka tráva pod vodou
  - 29. PC vodní filadelfie - negativ
  - 30. PD divočka tráva a slajícím slon
  - 31. PC vodní filadelfie - negativ

Study blank

- ku sh. 35
- 32. PC shájce křídlo 8-11-7
  - 33. D shájce a mříže 2.8
  - 34. PD shájce a mříže 73
  - 35. PD shájce - shájce mříže 80
  - 36. D shájce - pláče oči 69
  - 37. PC shájce a mříže 73/74 3.4

Study blank

proje křídla
a II. pologe

proje křídla
plocha a mříže

ku sh. 38

Intermezzo

- 38. PD mříže (vzpínající se?) 70

Study blank

- 39. PD mříže 71

Study blank

- 40. PD mříže 94

Study blank

- 41. PD mříže

PŘESTAVKA Study blank - křídlo 7.95

možetě
or 1 - pohlaví

proměti
klášter (kole?)

the str. ?

miraske

2

study' blank

42 PD - tancici' lebra 81/83

study' blank

43 C - nraz 42-43

44 D - tancici' lebra 81-83

45 PD - taci vepu (paukua?)
z arhine 24

46 PD - taci nepu se zleini
doli 26

47 PD - lebra 81-83

48 PC - vodni klacine
nejchr

study' blank

Konec (?)

Ediční poznámka:

Edici nazvanou *Máj v D 35 – maketa* tvoří celkem tři části: reprodukce Lehovcovy makety z roku 1995, reprodukce Lehovcova dvoustránkového rukopisu datovaného rokem 1935, s částečným sledem filmových záběrů při divadelním představení *Máje* v divadle D 35, a nakonec reprodukce šestistránkového rukopisu Jiřího Lehovce z let šedesátých.

Maketa předpokládaného scénáře, která vznikla v letech 1993 až 1995, prezentuje postavení scénického filmu v celku inscenace *Máje* v divadle E. F. Buriana roce 1935. Originál makety (25 stran A 4) je koláží a využívá možností kombinace strojopisu, xeroxu a vlepování objektů (filmové pásy, fotozvětšeniny). Jednotlivé části *Máje* uvádí citace Kouřilových scénografických nákresů (publikovaných v *Acta Scaenographica* 1964 – 1965, č. 5, s. 178 – 180), které jsou uvedeny strojopisným nadpisem. Dále jsou stránky makety rozděleny jako filmový scénář, na pravou a levou stranu. Na pravé textové straně se nachází xerox z výtisku *Máje*, ještě s autentickými poznámkami Sylvie Havránkové. (Mj. text sloužil S. Havránkové i při uvedení *Máje* ve Valdštejnské zahradě v roce 1939 – viz úpravy na straně 22: škrť „vůdce zhynul“. Doplnění Adolfa Scherla.) Do levého pásu vlepil Jiří Lehovec pásy (černý a žlutý) naznačující funkci projektoru. Fotografické citace, dokumentující užití scénického filmu, byly vybrány z původního negativu na 9,5mm filmu. Jak je patrné z titulní strany, předpokládal Jiří Lehovec, že maketu bude publikovat Národní filmový archiv.

Rukopis nadepsaný *Scénosled film. záběrů pro div. představení Burian – Máchova: Máje. (1935)* je uložen v pozůstalosti Jiřího Lehovce ve složce E. F. Burianův Máj v D 34, v části Sběr materiálu pro Máj. Původní text je zapsán na dvou listech papíru formátu 34,2 x 21 cm zeleným inkoustem. Tento zápis scénosledu, který velmi pravděpodobně vznikl v roce 1935, byl později doplněn vpisky černou tužkou a jednou červenou poznámkou (viz texty po levé straně číslovaných scén). Lze usuzovat, že dodatečné poznámky byly do rukopisu dopsány Jiřím Lehovcem po konzultaci s Miroslavem Kouřilem na začátku šedesátých let.

Závěr edice představuje reprodukce Lehovcova rukopisu (psaný tužkou na šesti stranách formátu A 4) z šedesátých let, který vznikl v souvislosti s uvedeným setkáním Jiřího Lehovce s Miroslavem Kouřilem. První dvě strany obsahují nákresy scénografických dominant s charakteristikou jednotlivých částí *Máje*, další čtyři strany jsou číslovaným soupisem scénických filmových obrazů.

Všechny editované materiály jsou uloženy v osobním fondu Jiřího Lehovce v oddělení písemných archiválií Národního filmového archivu. Fond nebyl dosud uzavřen.

E. S.